

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 68:

Forslag til lov om revision af den kommunale inddeling.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005).

Sammen med denne sag foretoges:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 69:

Forslag til lov om forpligtende kommunale samarbejder.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 24/2 2005).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg gør opmærksom på, at taletiden efter anmodning fra ordførerne er fastsat til 15 minutter.

Forhandling

Leif Mikkelsen (V):

De lovforslag, vi her behandler, er jo indgangen til behandlingen af 49 lovforslag om den offentlige sektor i Danmark. Dermed står vi nu over for en behandling i Folketinget af væsentligt omfang. Det er et stort og vigtigt område, som skal behandles med omtanke. Det er vel en forandring af den offentlige sektor, som er den største i mands minde – hvad det så end er.

Kl. 10.10

Der har været et godt forarbejde. Regeringen har nedsat en Strukturkommission, som har afleveret sin rapport på det berømte Vingstedmøde, og der har været en stor folkelig debat i forsamlingshuse, vælgerforeninger, borgerforeninger osv. Og regeringen har lyttet og har så fremlagt sit forslag til forhandling med Folketingets partier.

I Venstre glædede vi os meget længe over, at der var optræk til et bredt grundlag her i Folketinget. Vi kan så i dag glæde os over, at regeringen med støtte fra Dansk Folkeparti nu har et lovgrundlag klar, der er stærkt og godt for den offentlige sektor.

Vi vil ikke i dag undlade at pege på, at vi for nylig så et godt skridt fra oppositionens side, nemlig at man tog et medansvar for det kommunale landkort. Det var et signal om medansvar. Det synes vi er godt for det kommunale Dan-

mark. Vi noterede en smidighed hos Dansk Folkeparti og i regeringen til at inddrage oppositionen.

Vi har et klart flertal for de her forslag, og vi vil selvfølgelig gennemføre dem, men vi vil ikke undlade i dag at sende en velment invitation til oppositionen, ikke mindst til Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, som nu tager medansvar for danmarkskortet, til også at tage et bredere medansvar for reformen i øvrigt.

Sidst blev der jo desværre dømt valgkamp. Det blev ikke just et tema i valgkampen, men der blev dømt valgkamp. Den tid er nu forbi, og derfor vil jeg godt her i dag udtrykke et håb om, da vi jo var så tæt på sidst, at det lykkes – det burde det kunne – at mødes igen om de resterende 48 lovforslag.

Vi står nu med et forslag til inddeling af Danmark, som er nået meget langt, næsten til vejs ende, ad frivillighedens vej. Vi når under 100 kommuner, og det tyder jo på, at vi åbenbart er enige om, at vi skal have større og mere bæredygtige kommuner. Vi er enige om, at regionsdannelserne skal have en styrke til at håndtere sundhedsvæsenet. Vi er enige om, at beslutninger skal træffes så tæt på borgerne som muligt. Og vi er enige om, at borgerne skal have én indgang til den offentlige sektor.

Når vi nu er enige om det, altså større og mere bæredygtige kommuner og beslutninger så tæt på borgerne som muligt, ja, så må opgaverne jo lande i kommunerne, og dermed står vi med et lovkompleks, der er den største decentralisering, nogen kan huske.

Nu er det jo sådan, at der var to måder, kommunerne kunne indfri det grundlag, der lå i reformen, på, enten ved at lægge sig sammen, så man fik en bæredygtighed med et befolkningsunderlag på 20.000, eller man kunne indgå i et forpligtende samarbejde, hvor grundlaget så var 30.000.

Jeg konstaterer, at det er meget få, der har anvendt løsningen om forpligtende kommunale samarbejder; man har ad frivillighedens vej valgt sammenlægningen, altså at etablere store, stærke, bæredygtige kommuner, som gør det hensigtsmæssigt og rigtigt, hvilket er forslaget intention, at lade det lande i kommunerne.

Det er så det, vi med den her lov giver myndigelse til kan ske, og ministeren kan jo så i langt de fleste tilfælde blot godkende det, man har fundet ud af lokalt.

Det er som nævnt glædeligt, at et bredt flertal i Folketinget står bag dette landkort, hvor vi jo